

SK

Utgave nummer 1, 2014

Åre

Revyen

Halv.ing.-fest

Skiføret

Innholdsfortegnelse

Redacteuren

Åre

Jørgen gjør ting han ikke kan

Revyen

Midtside

Intervjue med Aarhønen-engasjerte

Halv.ing.-festen

Skiføret i Trondheim by

Full moon party

Lokale nyheter

Byggjente i NZ

Turprogram VandrendeBjelke

Program Industrikontakten

Sladder

Redacteuren

Nå har det gått et helt år siden jeg begynte i dette vervet, og tiden min som Redacteur er snart omme. Det har vært en innholdsrik og ikke minst minnerik periode! Mye har skjedd innad i avisen; det har nå blitt dannet en knall sterk redaksjon og avisen har fått større innhold enn på lenge. I løpet av året er det mange som har blitt utsatt for å være en del av sladderspalten, både med og uten bilder. Derfor tenkte jeg at det er min tur å gjennomgå smerten. Har derfor valgt ut det praktfulle bildet til høyre i tillegg til at jeg er en del av sladderspalten.

Denne utgaven gir et innblikk i hvordan revyen har vært, alt fra selve forestillingene til intervju med noen i AKT-styret. I tillegg inneholder utgaven alt fra Åre-turen; det vi husker fra dagen og det kanskje ikke alle husker fra kveldene. Det er bilder fra Halving.-festen som var for de som er halvveis i masteren. Utgaven inneholder hvordan man forbereder seg til utveksling, og et innblikk i det fantastiske skiføret i Trondheim by. Selvfølgelig er de faste spaltene med, som midtside-bilder, sladder og noen smekre rumper på baksiden.

Jeg vil gjerne benytte anledningen til å takke for meg! Alle dere som leser Spikers Kårner gjør en Redacteur sjeleglad. Jeg gleder meg utrolig til å se hvem som blir den neste redacteuren, kanskje du er den rette?

Takk til alle dere som har hjulpet med denne utgaven, spesielt til redaksjonen som virkelig legger ned stor innsats!

Mvh,
Elise Hverven
Avtroppende redacteur

Førstereis til Åre

Skrevet av Rebecca Martinsen

En dag i oktober trosset et hovedstyre, ikledd skiklær, frykten for en viss kjemiforeleser og blæstet om en såkalt Åretur. Det skapte en lyst i mange førsteklassehjerter; en lyst etter pudder, høy fart, billig drikke og sene kvelder. Påmeldingen ble raskt gjort etter å oppdatert nettsiden hvert tiende sekund siden fem på tolv. Det var nå bare å vente på at januar skulle komme.

Likevel ble Åre fort glemt innimellom UKA, novembers korte dager og en eksamensperiode uten ende. Da juleferien hadde sust forbi var det utenkelig å skulle dra fra de nye rutinene som den første semesteruken allerede hadde satt. Hvordan skulle det gå med matten? Eller mekanikken? Den stak-kars førsteklasingen ble en anelse nervøs. Det var ikke helt uten anger at vedkommende drasset med seg oppakning for fire dager i Sverige ned Tyholtsbakkene tidlig søndags morgen.

Fra bussen gikk til bussen kom tilbake gav Åreturen mange opplevelser, og en god del av disse har blitt til påminnelser til dere som vil reise neste år.

- Det er upraktisk å gå ut i 30 blå. Man fryser livet av seg ute i de klærne man trodde var tykke nok, og får hetetokter av en annen verden inne fordi man ikke orker ta av seg alle lagene med ull.
- Converse er ikke ideelt i kø når det er minusgrader.
- Kom tidlig nok til utestedene. 50 minutter er veldig mye lengre i kuldegrader enn i varmegrader.
- Vær over 20 eller ha noen allierte som er villig til å dele litt av kvoten sin med deg. Sverige er ikke nådig mot deg som ikke har kommet ut av tenårene.
- Hotellfrokost er verdt å stå opp for, uansett hvor mye du drakk og hvor lenge du var oppe kvelden før.
- Fyllesyke og slalåmbakke er en dårlig kombinasjon.
- Det tar tid å lære seg slalåm når det er seks år siden sist. Det kan være lurt å øve litt på forhånd før man drar på en slik tur (memo til bergenser).
- T-trekk er vanskelige. Pass på at ingen løse remmer henger fast i kroken og drar deg med forbi avstigningspunktet.
- Skibriller leies ikke ut, men kan være lurt å investere i. Det blir fort kaldt og lite sikt uten, spesielt i snøkanonene som går for fullt.
- Vit hva du begir deg ut på når du sier ja til vors eller nach på ditt eget rom. Det kan bli tøft å rydde dagen etter. Popcornkasting er en morsom aktivitet utover kvelden.
- Gutter; det er ikke populært å prøve seg på x antall forskjellige jenter (i samme gjeng), samme kvelden, og gjerne samtidig. Jenter snakker sammen vet dere!
- Det kan være fint å få nye bekjentskaper, også på andre linjer, for de ser man ikke så ofte igjen etter turen.
- Harryhandling er veldig fint helt til du skal bære med deg varene hjem etter 4 lange dager og netter.

Mange andre ting kan sikkert skrives og sies om Åre, men det er grenser for hvor stor spalteplass man får. Hold av noen dager i starten av 2015 og finn ut dine egne punkter!

En helt vanlig Åredag

Skrevet av Rebecca Martinsen

08.15 Alarm ringer, hvorfor satte jeg den på så tidlig?

08.45 Innser at man har slått av alarmen og våkner av at de andre på rommet er på vei til frokost

09.15 Frokostbuffet med kaffe, masse kaffe

10.30 Ned til "sentrum", kjøpe mer ulltøy, litt mat og et lengre stopp innom Systembolaget. Smiske med andre slik at de kjøper for deg. Kjempe seg gjennom isende vind, snøføyk og lange motbakker tilbake til hotellet

12.00 Ut i bakken. Falle, reise seg opp igjen, lage nye blåmerker som passer godt til de fra dagen før

14.00 Varmestuen. Kakao, litt mat, plussgrader. Av med slalåmskoene for en liten stund

15.00 Afterski. Innser at man har glemt leg og må kjøre ned alene. Orker ikke dra opp igjen

16.00 Kjempe om å ikke være sist i dusjkøen av seks jenter. Slappe av og gjenvinne styrke. Spis sjokoladen man fikk gratis i studentposen eller det man hamstret på butikken dagen før

17.30 Lage middag, siden man glemte å bestille middagsbuffet i eksamensperioden. Spise middag, vaske opp, begynne så smått å åpne diverse drikkevarer

19.00 Finne vors

20.00 Bytte vors

20.30 Gå tilbake til de første vorset.

21.00 Opp på rommet å hente mer drikke

22.00 Begynne å fylle opp diverse taxier som andre har bestilt, men som de ikke møtte opp til. Dra ned til "sentrum"

22.10 Køståing. Kuldesjokk. Samtaler med tilfeldige i køen. Innse at det er bare nordmenn, stort sett bare fra Gløs

23.00 Inne. Finne igjen de andre. Danse uten å søle drikke. Finne igjen de andre. Stå i kø for å kjøpe mer drikke. Finne igjen de andre. Danse uten å søle den nye drikken. Møte alle de andre på toalettet sammen med tilsynelatende halvparten av jentene på utestedet. Oppdage at det går i alle fall fire jenter på en bås

02.00 Orker ikke vente på taxi. Begynner å gå tilbake til hotellet.

Finner ut at det er mer effektivt å løpe

02.30 Finne nach. Satse på at det ikke er på sitt eget rom

03.30 Bytte nach

04.30 Tenker at det er på tide å komme seg i seng hvis man skal klare å komme seg opp til frokost om morgenen

05.00 Slukne, håper man har husket alarm

La dette gå på repeat i fire ganger, gjerne årlig!

Åre - vorspiel

Det var en flott tur til Åre og bygglinjen var svært godt representert. Men det har kommet redaksjonen for øre at ikke alle hadde hatt en like fin opplevelse i skibyen. Spikers insideravdeling har fått tak i en mail sendt til Tott Hotel like etter vårt opphold. Ut i fra innholdet i mailen, konkluderer vi med at vi absolutt gjorde godt fra oss i vårt naboland.

Hej.

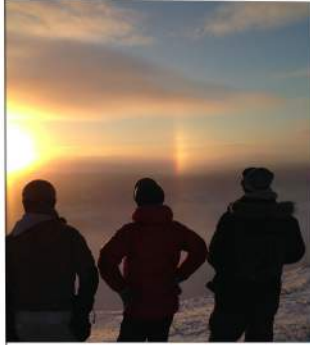
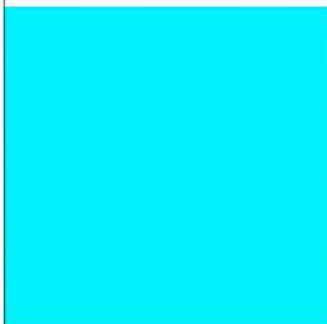
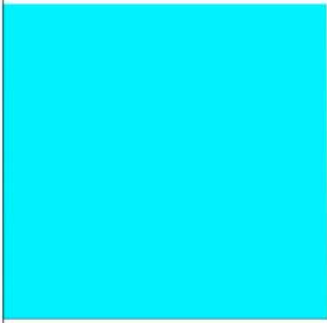
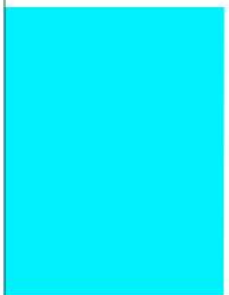
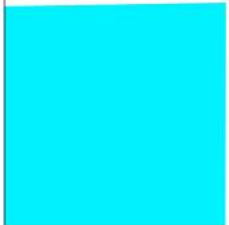
Var ska jag börja? Aldrig har jag varit så arg som efter det som borde ha varit en trevlig semester med min familj! Det började redan innan vi kom fram til hotellet. En ändlös kö av bussar blockerade min väg. I lobbyn, lyckades jag till slut ploga min väg förbi bagage, skidor och bullriga normmän. När jag sedan fick mitt rum på tredje våningen, var jag ovetande om hur illa det skulle vara.

Trötta efter en lång dag, tog jag och min familj en tidigt kväll på söndag. Och i det samma ögonblicket verkade alla rum omkring oss att Calvin Harris på max volym var vad vi behövde for att sova. Efter timmar av detta, stannade slutligen musiken och det enda positiva var att det visade sig vara den lugnaste natten vi fick på hotellet.

Vi började i backarna nästa dag. Det var tyvärr ingen positiv erfarenhet, eftersom Åre skidanlägg uppenbart tycker att det bästa för en skidåkare är att ha alla snökanoner på full styrka och rettat rakt på skidåkarna.

Vi avbryter kort dette brevet for å se om det er noe hold i frustrasjonen

Jørgen gjør ting han ikke kan

Skrevet av: Jørgen Kanestrøm

Ukas eksperiment starter allerede før jeg selv har blitt klar over det. Etter en lang helg våkner jeg forvirret opp klokken halv ett, og jeg har slettes ikke kontroll. Fortsatt halvt i søvn snubler jeg over en haug med tøy fra dagen før og trasker inn på et kaldt badegulv. Så, etter tretti sekunder med tannbørsten hengende i munnen slår det meg: «Skulle ikke jeg egentlig hatt møte med redactionen nå?» Fortvilet småjogger jeg ut av badet igjen – fortsatt med tannbørsten i munnen – og finner fram mobilen. Ingen har ringt, eller sendt melding, men jeg tenker at de nok har avskrevet meg som en tapt sak og godt videre. Etter to raske tekstmeldinger, samt en melding til hele redactionen på Facebook kan jeg puste lettet ut. Møtet er ikke før fire, og jeg kan igjen slappe av. Og så følger flere gladmeldinger. Det er nemlig bare øvingstime i mekanikk som står på dagens timeplan, og hvem går i øvingstime på mandag når øvingen først skal leveres på fredag? Ikke denne gutten. Derfor erklærer jeg t-skjorte- og underbuksetilstand de neste par timene og slår meg ned med kald reste-taco og Seinfeld på pc. Roen senker seg igjen over leiligheten, og det er nesten så jeg konkluderer med at dagen ikke egentlig ble så gæren før katastrofen inntreffer. Lysene rundt meg slukner og jeg sitter igjen med George Costanzas siste ord: «Jerry, just remember, it's not a lie if you believe it,» før også han må gi opp i mangel på strøm.

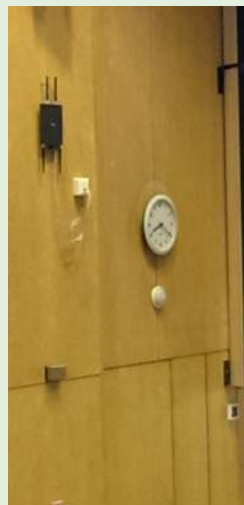
Nå tenker du kanskje som jeg gjorde da. Selv Jørgen kan vel fikse en enkel sikring. Spesielt når utfordringen går ut på å presse bryteren opp i stedet for ned. Men nei da. På nettopp denne mandagen skulle det vise seg å ikke være så enkelt. Etter et drøyt kvarter med nesa inne i sikringsskapet kan jeg konstatere at alt er i sin skjønneste orden. I hvert fall er det det sikringsskapet prøver å fortelle meg. Etter en times surr finner jeg heldigvis årsaken til problemet. Leiligheten jeg bor i er nettopp nyoppusset, og alt av strømkretser er derfor koblet i et fantastisk virvar som kun en godt utdannet håndverker kan finne passende. Sikringen jeg leter etter viser seg å befinne seg to etasjer under meg bak en sliten tørketrommel, etter litt om og men får jeg endelig slått strømmen på igjen.

Det som ikke øyeblikkelig kom fram av denne historien var at jeg på dette tidspunktet var mer forvirret enn noen gang. Når jeg til slutt kommer meg til Lerka har klokka blitt mer en fem, og ja, denne gangen fikk jeg både anrop og meldinger fra resten av gjengen.

På møtet – som jeg faktisk ikke var sist til – var desperasjonen allerede merkbar. Datoen for utgivelse av neste Spikers Kårner var nærmere enn vi likte og jakten på stoff var i full gang. Etter mye om og men kommer så ideen som skal tvinge meg gjennom resten av uka: «Kan ikke noen prøve å møte opp i alle timene denne uka? Det er det jo ingen som gjør.» Usikre, men sultne blikk flakker rundt i rommet. Alle er vi redde for å bli fanget, men til slutt faller alles blikk, en etter en, på meg. Stakkars meg som allerede har hatt det hardt nok. Bortforklaringer og andre forslag til tross; når møtet er over sitter jeg igjen med den umenneskelige oppgaven. Jeg kan ikke annet enn å grue meg.

Tirsdag:

Solen har enda ikke stått opp når jeg søvni, men bestemt på å holde ut helt til sju, trasker inn på EL5. Riktignok er jeg tre minutter for sent, men jeg er da heller ikke den eneste. Sammen med fem-seks andre sniker jeg meg inn på bakerste rad, og føler meg riktig så bra der jeg sitter i det halvfulle auditoriet. Jeg trekker frem en kladdebok og følger konsentrert med på en uforskammet våken Arild Clausen, der han spretter rundt med kritt i den ene hånda og stav i den andre. Så sterkt er faktisk pågangsmotet at jeg ikke engang kikker opp på klokka før det har gått tjue minutter. Og er det ikke bare typisk at nettopp denne dagen skulle være den dagen klokka bestemmer seg for å stoppe? Viserne står bom fast på ti på halv sju og nekter å rikke seg en tomme. Min oppgitthet går over til ren overtro når jeg ser at klokken også har stoppet i både det neste auditoriet – hvor jeg i det minste lærte noe fornuftig matematikk – og auditoriet etter det igjen – der en gjeng med to tusen år gamle filosofer ikke lærte meg noen ting som helst. Det var tydelig at noe der ute var imot meg. Matt av dage sleper jeg meg inn til siste post på programmet: øvingstime i matte 2. Her må jeg til slutt gi opp etter bare en time. Det er da ikke meningen å skulle være på skolen til etter seks! Dagen er over og jeg gir meg selv godkjent på tross av en tidlig avslutning. «Just remember, it's not a lie if you believe it.»

Onsdag:

Etter en sjokkerende lang tirsdag ble onsdagen bare blåbær. Klokken kvart over ti sitter jeg klar når Arild Clausen begynner med sine fagverk. Timene flyr forbi som aldri før når jeg vet hvor kort tid det er igjen, og selv ikke to timer med Ex Phil kan stoppe meg nå. Kan for øvrig melde om at jeg fulgte bedre med på filosofien enn den gjennomsnittlige byggstudent. Onsdagen er bestått med glans og jeg begynner å se lyset i enden av tunellen.

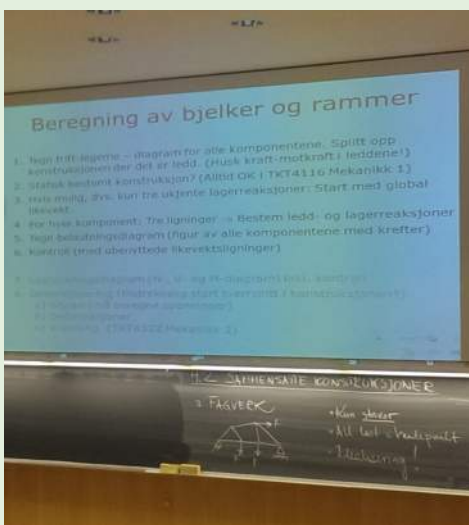
Torsdag:

Det her går jo faktisk an. Merker at det meste går lettere nå, men jeg sitter igjen med et lite problem. Min romkamerat har vært syk i en ukes tid, og jeg som i går følte meg uovervinnelig har også begynt å føle sykdommen på kroppen. På tross av at kroppen svikter meg kjemper jeg videre og selv når lysten til å evakuere når sitt toppunkt midt i matteforelesningen kjemper jeg videre og holder til og med ut med et par øvingstimer i mekanikk på slutten av dagen. Triumferende, men tett i nesa vender jeg nesa hjemover til varm saft og tomatsuppe etter nok en vellykket dag.

Fredag:

Et ord: nederlag. Jeg finner ut, etter et feilslått forsøk på å komme meg opp, at dette ikke er dagen for grenspregende notatarbeid. Feberen har tatt meg, og livet føles bare grusomt. Etter å misfornøyd ha erkjent nederlag kryper jeg inn under dyna og tenker at jeg i hvert fall er ferdig med oppgaven.

Jeg skal ha for forsøket. Det mener jeg virkelig. Dag etter dag trosset jeg min natur og dro meg opp av senga, slepte meg inn på lesesalen og satt pliktskyldig gjennom alle øvingene. Men Etter en uke med dette vanviddet har jeg funnet ut det jeg visste hele tiden: Dette er jeg virkelig ikke lagd for. Neste uke droppes nok både Ex Phil timer og en og annen øvingstime, om det ikke skal gå på helsa løs.

Byggrevyen: Intervju med Revysjefen og teknisk ansvarlig

Skrevet av Rebecca Martinsen

Årets Byggrevy - "Det du snakket om i går" gikk av stabelen 13.- 15. februar og da er det litt interessant for oss utenforstående å få innblikk i hvordan hele denne prosessen har vært. Hvordan har de klart å sjonglere revyøving og andre øvinger, blæsting og billettsalg på så kort tid? Altså; hvordan er det å være med på byggrevyen? To av styremedlemmene i AKT, revysjef Eivind Myklebust Lindseth og teknisk ansvarlig Fredrik Hanserud, har tatt seg tid til å svare på spørsmål som kanskje fører til at akkurat DU blir å se i neste års revy!

Vi kan jo begynne med navnet, hvordan kom dere på det?

EML: Arbeidet med revyen starter med en hyttetur rett etter nyttår. På hytteturen bestemmes revyens navn. Dette skjer ved at alle kan komme med forslag, så stemmer vi over hvilket navn vi vil ha. Navnet er en parodi på tv-norges slagord "det du snakker om i morgen", og revyens konsept er TV.

FH: Ganske mye diskusjon på hytteturen. Aner ikke hvem som kom på det, men det slo i alle fall ut mange andre mer eller mindre gode forslag. Spiller på TVNorges «Det du snakker om i morgen» og at byggrevyen stort sett har vitser om ting som ikke nødvendigvis er dagsaktuelt.

Hva er dere inspirert av?

EML: Hverandre. Er mange morsomme folk med på revyen. Jeg blir inspirert av å se hvor bra de jobber, og hvor mye tid de legger ned for å lage revy.

FH: Sjefen og innholdsansvarlig vet sikkert.

Hvis du skal beskrive revyen med ett ord, hva ville det vært?

EML: Inkluderende. I motsetning til flere andre linjeforeningsrevyer har vi ikke noe opptak. Vi vil ha med alle som vil, og alle får mulighet til å stå på scenen. Det gir et samhold jeg ikke tror vi hadde klart å få til om vi hadde fortalt folk at de ikke er bra nok for oss.

Hva er ditt yndlingsnummer?

EML: Målet er at alt skal bli bra, men om jeg må trekke frem et nummer så blir de døvetolk-sketsjen.

FH: Det jeg var med på å skrive, så klart.

Hvorfor ble du med på revyen i utgangspunktet?

EML: Jeg hadde vært med på russerevy og syntes det var veldig gøy. Hørtes litt skummelt ut, men møtte opp på infomøtet. Der fikk jeg høre at akkurat som vår russerevy, så stilte heller ikke denne revyen noe krav til talent, og at hovedmålet var å ha det gøy. Det ville jeg være med på!

FH: Ble lurt til å stille til verv i AKT-styret, så da hadde jeg plutselig ikke noe valg.

Neida, jeg hadde allerede planer om å være med fordi jeg har sett hvor utrolig moro de som har vært med har hatt det de to foregående årene. Og så satt jeg plutselig i styret.

Hvor mange ganger har du vært med på revyen? Har du annen tidligere erfaring fra revy- eller teatermiljøet?

EML: Syntes alltid det var gøy da vi satte opp stykker på barneskolen, men sett bort ifra det så hadde jeg aldri noe med teater å gjøre før vi lagde russerevy. Etter at jeg flytta til Trondheim har det blitt tre byggrevyer, jubileumsrevy, improteater under uka og jeg har blitt med i Samfundets interne teater.

FH: Ingen. Aldri vært med på noe sånt før.

Hva er det gøyeste med å være med? Er det mest slitsomt og stress, eller mest gøy?

EML: Jeg er vel programforpliktet til å si at det er mest gøy, men det mener jeg virkelig også. Hvis ikke så hadde jeg ikke blitt med etter første året. Det å være sjef for hele revyen er litt skummelt, litt slitsomt og litt stress, men først og fremst utrolig gøy!

FH: Masse bra folk, masse nye venner. Det er litt slitsomt og stressende, men mye mer moro.

Skal det gjentas?

EML: Er stor fare for at jeg blir med på Byggrevyen 2015 også!

FH: Kanskje ikke styrevervet, men jeg er definitivt med neste år også.

Kan det anbefales til de av oss som ikke har vært med?

EML: Vil anbefale alle å bli med. Om du ikke har vært med på noe lignende før så gjør det ingenting.

FH: Absolutt.

Hvordan har planleggingen vært?

EML: Har gått greit. Har hatt med meg et veldig bra styre, og sammen har vi klart å lage revy. Noen ganger burde planleggingen vært bedre, men jeg tror folk stort sett synes det har vært bra.

FH: Forhåpentligvis god nok til at det blir revy av det.

På en sånn oppsetning må noe har gått galt, har dere hatt noen katastrofer?

EML: *Kan ikke svare enda. Det skjer under forestillingene*

FH: Nå har jeg fått beskjed om å svare på dette her før vi har hatt forestillinger, så det er en god del som kan gå galt fortsatt, men så langt ser det bra ut.

Er det flinke folk med i år? Er det mange med som ikke har vært med før?

EML: I fjor var store deler av gjengen femteklassinger. Det gjorde at vi måtte gjøre en ekstra innsats for å rekrutere nye folk. Det har vi klart, og det er mange som er med på sin første revy. Synes likevel at nivået har vært overaskende høyt. Er en gjeng som har imponert meg mange ganger.
FH: Masse flinke folk, masse nye folk. En del av dem er både nye og flinke.

Er det mye som står igjen nå(et par dager før premieren)?

EML: Nei, nå begynner faktisk brikkene å falle på plass. Så litt kaotisk ut for en uke siden, men jeg har virkelig troa på at dette skl bli bra.
FH: Det er litt igjen å gjøre, men vi har regnet med lange dager. VI tar oss den tida som trengs for å bli ferdige.

Hvordan har billettsalget vært?

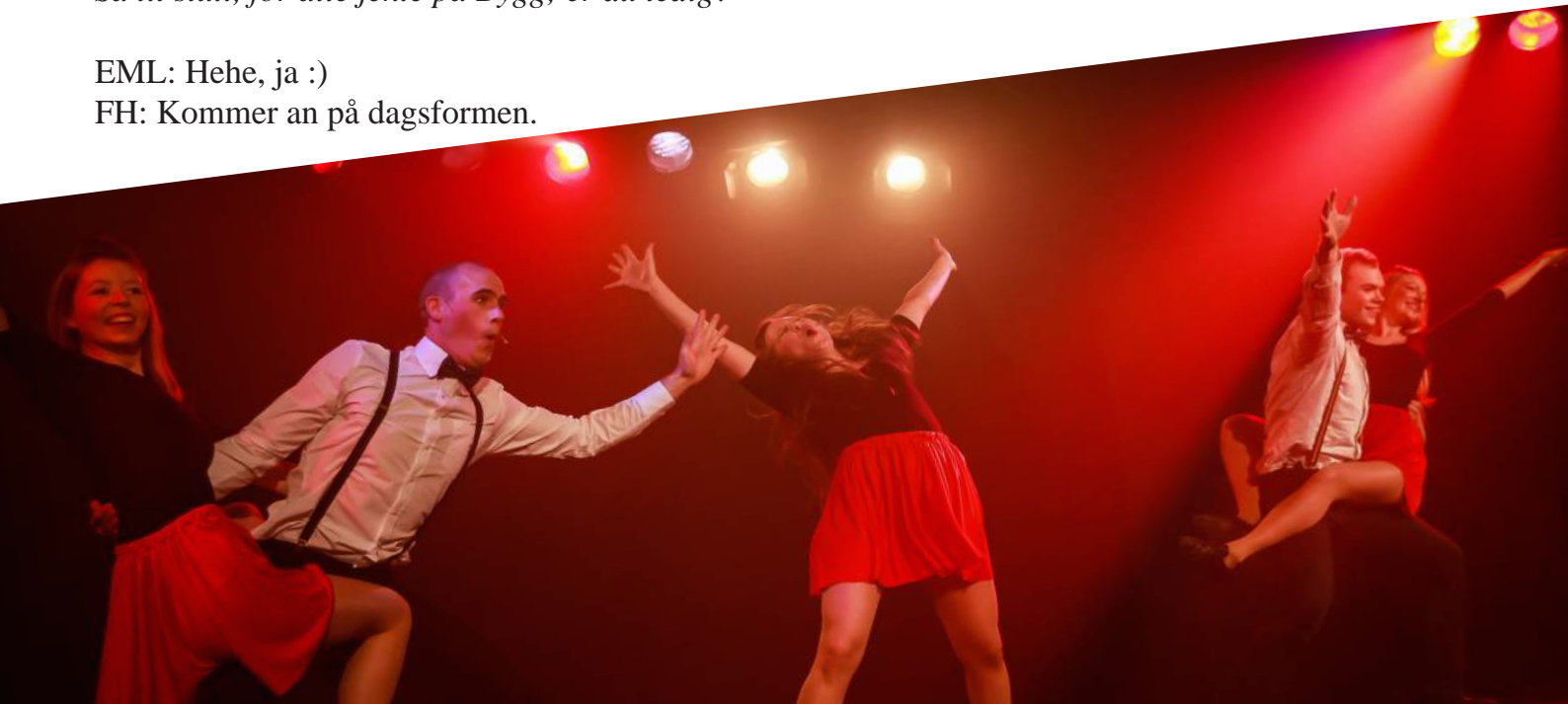
EML: Premieren ble utsolgt etter et par timer med billettsalg, men salget til siste forestilling har gått treigt.
FH: Aner ikke.

Vi har fått med oss at dere har egne kakebakere, har dere fått nok kake?

EML: Nei, det er ingen som kun har som oppgave å lage kake, men vi har en velferdsgjeng. De har gjort en veldig god jobb, og hatt med kake på nesten hver eneste øving. Så det er nok ingen som klager på at de ikke har fått nok kake.
FH: Alle kaller meg allerede tjukk, så jeg prøver å holde meg unna.

Så til slutt, for alle jente på Bygg; er du ledig?

EML: Hehe, ja :)
FH: Kommer an på dagsformen.

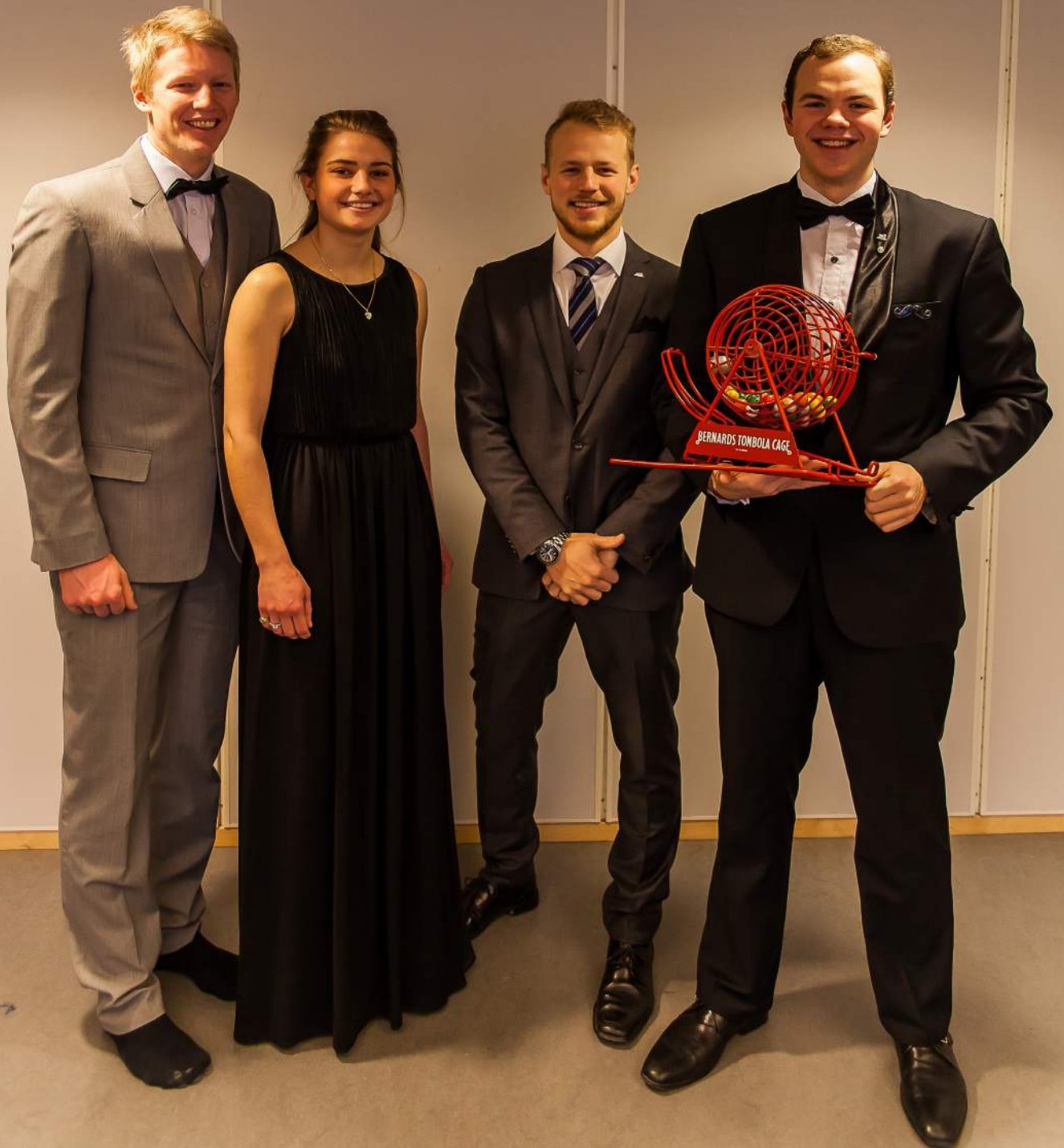

Midtside

Midtside

Intervju med Kanzler

Tiden til generalforsamling blir bare kortere og kortere. Lurer du på hvordan det er i bestemte stillinger? Lurer du på hvordan det er å være aktiv innad i linjeforeningen? Vi har stilt to byggstudenter med verv i to av Aarhørens styrer spørsmål som dere muligens lurer på.

Petter Martin Skjeldrum sitter for øyeblikket som Kanzler i Aarhønen og er da lederen for Hovedstyret. For å kunne stille til Kanzler er det krav om at man har sittet i et av styrene i ett år før. Petter Martin satt da som Sjæfus Blæstus og vil nå etter generalforsamlingen få stillingen Vice Kanzler. Han er en jovial kar fra Drammen som begynte på FysMat, men skjønnte fort at det var byggingeniør som var den rette veien, selvfølgelig!

Beskriv ditt verv med 3 ord
-Lærerikt, engasjerende, tidkrevende

Hva har vært den morsomste delen av vervet?

Det morsomste med å være Kanzler må være å se det vanvittige engasjementet hos alle som har verv i Aarhønen. Det er og utrolig tilfredsstillende å se at ting man har jobbet med over lengre tid endelig faller på plass.

Hvorfor burde noen søke ditt verv?

Ved å være Kanzler får man erfaring man kanskje ikke får før man er langt ute i sitt aktive arbeidsliv. Så hvis man er interessert i å lære om hvordan å lede en gruppe mennesker, samtidig som man har det jævlige gøy i tillegg, burde man stille til Kanzler.

Hva er det du liker best med Aarhønen?

Det beste med Aarhønen er alt engasjementet i foreninga. I tillegg er det flott at Aarhønen sikter på å være tilgjengelig og åpne for alle som vil være med på moroa.

Hva mener du gjør linjeforeningen vår unik?

Det som gjør Aarhønen unikt er helt klart den lange tradisjonen, og at vi klarer å ta vare på stoltheten ved å uteksamineres som bygningsingeniører fra NTNU.

Hva er ditt beste minne med året som har gått?

Jeg har ikke kun ett beste minne fra året som har gått. Det må egentlig være alle gangene jeg har vært i hyggelig lag sammen med Hovedstyret, enten det var i fadderperioden, immatrikuleringsball, eller fårikål-lag.

Har du møtt noen nye mennesker?

Man møter helt klart mange mennesker når man har et verv i Hovedstyret. Har møtt så mange at det er vanskelig for en stakkars bondegutt å huske alle!

Intervju med Kasserer

Audun Ofte er en aktiv byggstudent som sitter for øyeblikket i flere verv. Han er kasserer i Hyttestyret, med i undergruppen VandrendeBjelke og tillitsvalgt på vår linje. Audun beskriver vervet som kasserer under, et verv han tok på strak arm da det kun var plantegninger av hytta og selve byggingen sto for tur. Under tiden sin i vervet har det ikke bare blitt bygd en hytte som de fleste byggstudenter har tett i sitt hjerte, men han er også ansvarlig for driften av hytta.

Beskriv ditt verv med 3 ord

-Spennande, lærerikt og utfordrande

Hva har vært den morsomste delen av vervet?

- Det morosame med dette vervet har vore at eg fekk arbeide med noko heilt nytt! I dette vervet så har me laga utgangspunktet for drifta av hytta, deretter har me drifta hytta i eit år. Etter godt samarbeid har me skapt noko som kjem studentane til gode, dette har vore den beste erfaringa med å arbeide som kasserer.

Hvorfor burde noen søke ditt verv?

- Grunnen til at folk burde søkje kasserer i hyttestyret er at det er utruleg lærerikt. Det er artig å arbeide med og ein skaper litt av grunnlaget til at folk kan nytte seg av Aarhønenes fantastiske hytte!

Hva er det du liker best med Aarhønen?

- Det eg likar best med Aarhønen er felleskapet me har. Det gler meg å sjå så mange arbeide i lag for å skape ein god tilværelse for kvarandre.

Hva mener du gjør linjeforeninga vår unik?

- Det som gjer linjeforeninga vår så unik er det mangfallet av aktivitetar ein kan ta seg til. Turinteresserte kan vere med VB på tur, sanginteresserte kan vere med i Bjelkeklang og for dei som er meir glad i fotball har me FK Steindølene. Dette er kun ein liten del av Aarhønen, dersom eg skulle ramsa opp alt ville dette blitt ein lang tekst! Eg meiner det fantastiske engasjementet som ligg til grunne for å ha alle desse tilboda gåande gjer vår linjeforening til den beste linjeforeninga!

Hva er ditt beste minne med året som har gått?

- Det beste minnet eg har frå dette året var då hytta vart avduka!

Har du møtt noen nye mennesker?

- Eg sit med den erfaringen at om ein er engasjert i Aarhønen så møter ein nye koslege folk heile tida.

Halv.ing.-fest

Skiføret i Trondheim

- Smøreguide

Med OL i gang for fullt regner jeg med at det rykker i langrennsfoten til de fleste. Vi er jo tross alt født med ski på beina! Selv om du prøver å unngå det, har du det i blodet, og det er ingen vits i å late som om du ikke bryr deg om hvem som slår hånden i hytteveggen først.

Hvis du trodde Northugen og co hadde konkurranseinstinkt når de ikke opp til de interne konfliktene i de tusen hjem. Det er familiene på “kosetur” som tar tittelen. Legg særlig merke til far-barn parene på påskeferie der smil, kvikk-lunch og appelsiner fort blir til innbitte ansikter som sikler så mye at Ole-Einar Bjørndalen hadde blitt misunnelig. Der far setter albuen til på oppløpet i det du egentlig passerte ham og proklamerer at “de gamle fortsatt er eldst” i det resten av familien kommer.

Med en oppvekst ikke langt fra dette (les: akkurat som dette), og som selvutnevnt skiekspert i redaksjonen, ser jeg på det som min oppgave å hjelpe dere evige toere i familien. Dere som hvert år må skrive plasseringene fra årets tur i hytteboka og konstatere at det ikke gikk i år heller . Problemet er ikke viljen eller utstyret. Problemet ligger i smøringen, man hadde jo bakglatte, forglatte eller si-deglatte ski. Det var derfor det ikke gikk, selvfølgelig.

Så frykt ikke lenger. Her kommer årets smøreguide og den er tilpasset alle forhold; Fra svært lite snø til minimalt med snø til helt bart – med andre ord: absolutt alle forhold testet.

Helt bart:

På bart føre og 10 plussgrader anbefaler Norges skiforbund joggesko. Dette er ikke veien du ønsker å gå, trust me. Universalklister og rød voks i lomma hvis det blir kaldere og turen er reddet.

Litt snø noen steder:

Her er det avhengig av snøtettheten. Tell antall snøflekker du kan se innenfor et område på 10 ganger 10 meter. Er det over 5 unike snøflekker anbefaler jeg lilla voks som du smelter inn før du legger på litt VR40 for ekstra feste i partier uten snø.

Snø med barnnåler og/eller gul snø:

Dette er et spesialtilfelle som ofte opptrer i Trondheims løypenett. Jeg liker personlig å rubbe skien lett med sandpapir (maks grovhet 100) og deretter la skiene bli godt kjent med underlaget. En godt bevart bransjehemmelighet er å unngå gul snø, det er ofte svært dårlig glid på disse områdene

Skiføret i Trondheim

- Test av løypene

Jeg tok bussen til opp Dragvoll. Det var mange som stirret veldig på meg på bussen, så det er tydelig at mange skulle ønske de også kunne stå på ski nå som forholdene er perfekte. Jeg jogget så lett rundt klyngene av dragvollinger som diskuterte hvordan postmoderne kunst har påvirket colaflaskens design og fortsatte til løypene.

Etter en nøye vurderinger av forholdene (det var helt bart) la jeg på litt klister for maksimalt feste. Til tross for strålende vær hadde jeg løypene for meg selv, med unntak av noen som gikk tur med hunden og en som klippet gresset. Etter en god times gåing hadde jeg tilbakelagt ca 200 meter med fantastiske naturopplevelser jeg sent vil glemme.

Jeg snakket med en venn av meg fra skimiljøet i Trondheim som kunne melde om de samme fantastiske forholdene i Bymarka.

Løypene er moderat utfordrene, og jeg vil anbefale at du har litt erfaring med skigåing før du staker i vei. På den andre siden kommer man ikke opp i særlig høy fart, noe som gjør at det sannsynligvis går bra for nybegynnere også.

Konklusjonen er at forholdene i løypenettet i Trondheim og omegn er på topp for øyeblikket. Det er lett å skjønne hvorfor trøndelag utmerker seg som den beste skildelen i landet vårt når man har disse anleggene tilgjengelig. Så det er bare å komme seg ut så vil dere skjønne hva jeg snakker om.

Ha en fantastisk skisesong videre og god tur!!

Langåpent

Nå som vi er i gang med et nytt semester var det nok mange som øynet muligheten til å ta seg sammen, og endelig jobbe litt mer en man rakk i fjor. Men den gang ei. Kroa er klar for et nytt halvår med fest og moro, og startet for alvor opp med langåpent og Full Moon Party den første februar. En stappfull byggkjeller kunne by på store mengder UV-maling ,glow sticks og lekebøtter med sprit, noe som resulterte i en sen, men god kveld for mange. Så får det nå bare være, det at bongene forsvinner før man aner ordet av det. Langåpent på kjelleren blir det aldri nok av.

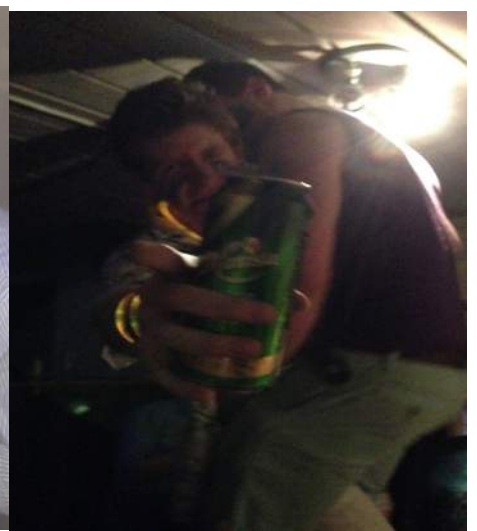
Krosjefens hjørne

Etter en lang eksamensperiode og en altfor kort ferie er det endelig et nytt år. Kroa er igjen klar for å invaderes av drikke- og danseglade byggstudenter. Dette blir en lang og morsom vår.

Siden jul har det allerede vært at par arrangementer på Kroa, med revyfest og langåpent med Full Moon Party. Begge kveldene var preget av meget god stemning, og på langåpent var det stappfullt i flere timer.

Nå er dessverre året mitt som Krosjef snart over, ettersom det er klart for Generalforsamling den 20. februar. Da sier jeg takk for meg som Krosjef og en annen tar over. Hvis du har lyst til å skrive denne spalten (og styre litt på Kroa) så er det bare en ting å gjøre: søk Krosjef!

Hadetbraklukk
Ola Hansen
Krosjef

WE NEED
YOU
TO
JOIN
OUR CREW

Kom på Generalforsamling 20.februar i S8 kl.14.15!

Søkte ikke Samfundet

- Kanskje neste år eller kanskje UKA, sier Erik Bogen

Søkte ikke Samfundet: Erik Dypvik Bogen (19) sier at han ikke søker Samfundet dette semesteret: - Nei, jeg skal

Erik Dypvik Bogen (19) sier det var gøy å være frivillig på UKA-13. Allikevel valgte han å ikke søke på Samfundet-opptaket som hadde frist 2. februar.

Skrevet av Eskild Bakke

Byggstudenter kjenner Studentersamfundet som et pulserende kultursentrum. De fleste vet også at det er frivillige studenter som får stedet til å gå rundt. Dette semesteret vil ikke Erik "Eirik"

Dypvik Bogen være en av disse. Han forteller at han var usikker helt frem til siste sekund av fristen. - Jeg var ikke sikker på om jeg skulle søke eller ikke, forteller han ivrig. - På UKA-opptaket i fjor søkte jeg liksom 2 minutt før fristen, sånn seriøst. Så jeg tenkte at jeg kanskje kom til å gjøre det denne gangen óg. Men det gjorde jeg altså ikke.

Lærte mye

I forrige semester var Erik Bogen

å finne på Bodegaen i kjelleren av Samfundet. Vanligvis bare på dansegulvet, men under UKA-13 stod han også bak bardisken. - Jeg ble med i KSG-gjengen (kafé- og serveringsgjengen red. anm.) og serverte drikke til gjestene, forteller han selv. Bogen sier at det på tross av at det ble mange lange kvelder, både var gøy og lærerikt. - Jeg ble kjent med mange nye personer og lærte masse. Blant annet hvordan tappekraner fungerer og at NFF,

Norsk Forening for Fjellsprengningsteknikk, sponser Bodegaen.

Tøff prioritering

Hovedårsaken til at Dypvik Bogen ikke søkte var at han i følge han selv ønsket å prioritere andre ting. - Jeg har begynt å abonnere på HBO Nordic, forteller han. HBO Nordic er en strømmingstjeneste via internett der man kan se på filmer og tv-serier fra et stort bibliotek. Den minner mye om Netflix, men har flere

egenproduserte serier som for eksempel True Detective, Game of Thrones og Entourage. - Jeg har blitt helt hektet på Entourage, forteller 19-åringen. - Det er en serie som handler om en skuespiller og hans vennegjeng. Kanskje den mest morsomste serien jeg har sett, fortsetter han humrende.

Dypvik Bogen sier at han vurderer å søke på UKA-verv allerede dette semesteret. - Det var ganske morsomt å jobbe med UKA-13, og det hadde sikkert vært gøy å jobbe med UKA-15 også, og det er jo bare flott å komme raskt i gang, sier han. Hvilke verv han eventuelt vil søke vet han ikke enda. Han kan allikevel, eksklusivt i Spikers Kårner, avkrefte at han er interessert i posten som UKESjef, som velges 12. februar. - Det tror jeg ikke passer for meg, for å si det slik. Kanskje en annen gang!

-Ble ikke slik denne gangen

Erik Dypvik Bogen sier at han hadde hørt om både UKA og Studentersamfundet før han flyttet til Trondheim i august 2013, men at han allikevel var overrasket over kvaliteten på Samfundet. - Hverken mor eller far har studert her, men jeg hadde hørt om både UKA og Samfundet før jeg begynte her. Det er fint at det er mye som skjer i byen og Samfundet er et slags symbol på

Trondheim som studentby!

Han er ikke redd for reaksjonene som kan komme etter at han ikke valgte å søke Samfundet: - Noen kommer sikkert å kalle meg for en drittfyr, men det bryr jeg meg ikke så mye om.

På et oppsummerende spørsmål om hva som har endret seg fra den dagen i august da han bestemte seg for å søke UKA svarer han kort og litt vagt: - Det ble bare ikke slik denne gangen.

- Verden går ikke under

Representanter fra Samfundet ønsket ikke å kommentere Erik Bogen-saken spesielt, men kommer med en generell uttalelse om søknadsprosessen: - Vi er fornøyd med alle som søker, og skuffet over alle som ikke søker. Vi ser på søknadsprosessen under ett, og syns ikke verden går under bare fordi én person velger å ikke søke.

Samfundet ønsker heller ikke å kommentere hvorvidt de håper akkurat Erik Bogen søker ved neste opptak. - Vi ønsker alle velkomne til å søke, men ønsker ikke gå inn på enkeltsaker.

Utvexling av utvekslingserfaringer

Skrevet av Eli-Trine Svorstøl

Den etterlengtede juleferien var over, og 2014 kom med hverdagene. Den ene medstudenten etter den andre returnerte til Trondheim, «Snapchat said», mens jeg hadde flyttet tilbake til barndomshjemmet på Østlandet, midlertidig vel og merke. Våren 2014 står for utveksling.

Jeg søkte San Diego, kom inn, men takket nei. Jeg ville til Shanghai, San Fransisco, Melbourne eller kanskje et sted i Spania? Det var likevel Brussel jeg satte opp fagplan for. Som EUs hovedsete måtte det være det perfekte sted for en globetrotter som meg, til tross for at jeg verken snakker fransk eller nederlandsk. Da søknadsfristen gikk ut, sto Auckland i New Zealand som førstevalg. Jeg trodde lenge det var landets hovedstad.

Jeg trodde også at første steget på NTNUs prosedyre-for-delstudier-i-utlandet, «bestem deg for land og lærested», var det vanskeligste. Feil! Den egentlige utfordringen er alt som må ordnes. Alle sånne ting som jeg er allergisk mot og får stressrelatert utslett bare ved tanken på. «Den Store Papirmølla». Fagplan skal settes opp, vitnemål sendes, formelle krav innfris og søknad godkjennes. Forsikring må skaffes, flybilletter bestilles, og jeg burde kanskje hatt et sted å bo?

Jeg skriver to-do lister lengre enn avstanden Valggrinda-Gløs til et utvekslingsopphold som foreløpig har vært et eneste langt «men hvordan...?» og «når da?». Og mens Internasjonal seksjon vil vite hvor i verden jeg er og EiT at jeg ikke skal ha faget, er jeg mest opptatt av hvordan reisekassa kan bli litt større.

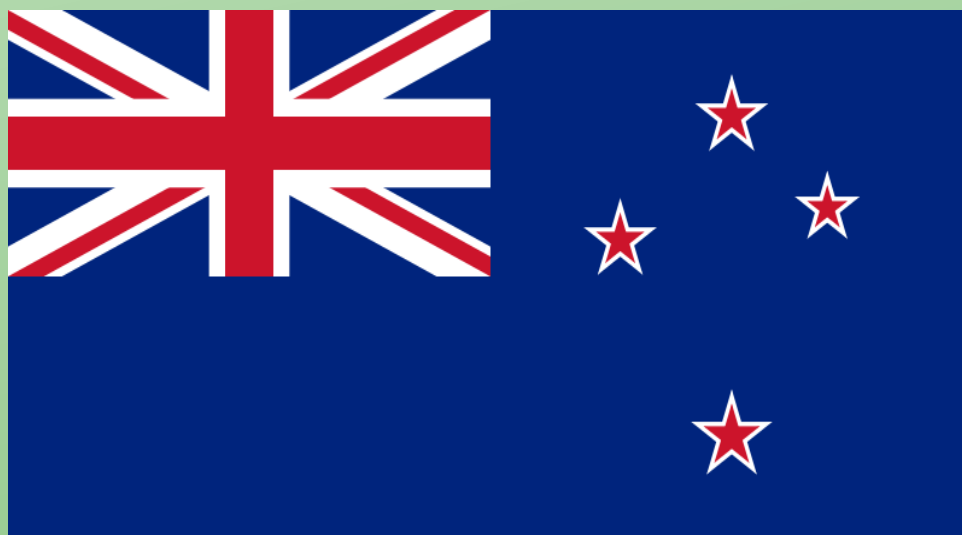
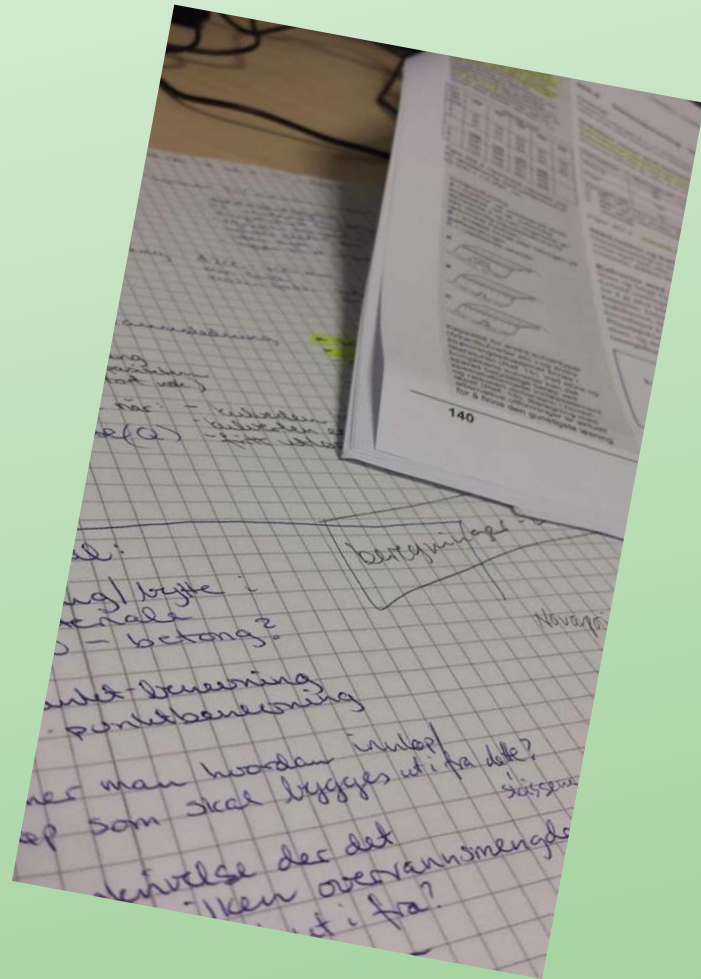
Jeg tar meg jobb som ingeniør mens jeg venter på studiestart i mars, jeg har hørt at det er et innbringende yrke. Og jo da, pengene strømmer inn, men det er fordi de glemmer å fortelle deg at arbeidslivet er så slit-somt at du verken har tid eller overskudd til å bruke ei krone. Når man står opp klokka 6 og pendler én time hver veg, sier det seg selv at man er nummeret før kaffe intravenøst. Når arbeidsoppgavene er alt annet enn det man lærte på skolen, og dagens høydepunkt er ping-pong-runden i lunsjen, innser man hva «hverdag» er. Når man sitter og halvsover på vors fordi «det er langt over sengetid», vet man at man har blitt voksen. Jeg vokser inn i en Gollum-møter-Ringeren-fra-Notre-Dame-stilling foran PCen, og drømmer om trening på Gløs, billig øl på Samfundet og tillatelse til å trykke på slumreknappen - i fem timer!

I stede spiser jeg middag, signert mor, til tider som kvalifiserer til kveldsmat, og søker «concession» og «enrolment» gjennom University of Aucklands så tungvinte nettsider at jeg tviler på at de utdanner dataingeniører. Jeg har sluttet å spørre «hva» og «hvorfor», jeg bare gjør. Jeg klikker meg gjennom søknadsskjemaet «lån i utlandet», og fullfører med varige kloremerker i hodebunnen. Jeg trykker meg gjennom et større utvalg studenthybler og private leiligheter på jakt etter noe «sentralt» uten å vite hvor det er. Jeg klikker meg gjennom lista med vaksiner (i tilfelle jeg skal på påsketur til Asia), klikker meg gjennom visumsider lengre enn en skoleeksamen, og merker nesten ikke at tiden går, «takk takk, tikk takk». Fristen for innbetaling av skolepengeformuen nærmer seg med stormskritt, men pengene fra Lånekassen glimrer stadig med sitt fravær. Man får ikke studentvisum før pengene er betalt, behandlingstiden er 3 uker, og søknaden behandles i London. Jeg drar om en drøy uke.

Jeg klikker rundt på det store Internettet så det snart får varige merker. Det er like før det klikker for meg. Flybillettene koster to utbetalinger fra Lånekassen, og University of Auckland nektet meg fag jeg burde hatt. Hvorfor gidder jeg? Den Store Papirmølla truer med å kverne meg til småbiter, og jeg begynner å angre hele greia. Tenk om jeg ikke klarer det? Når drømmeleiligheten ikke lånes bort i mindre enn et år av gangen, tenker jeg det kanskje er like greit å bli hjemme. Trondheim er jo Norges beste studentby. beseirer frykten».

«Nei!» sier jeg strengt til meg selv, «du skal dra! Tenk på alle idiotene som har klart å komme seg avgårde for deg! Utlandet trenger en idiot til, og jeg trenger sol og utmerkede surfeforhold.» 14. februar vinker jeg farvel til Norge og det kjente og kjære. Jeg satser på at studentvisumet ordner seg på sikt, og at det er mulig å finne et krypinn i ekstremsportens opphavslend. Jeg stiller med overvektig sekk, friskt mot og et Internett jeg har hilst på før, for som Nelson Mandela sa: «Den modige er ikke han som ikke føler seg redd, men han som ikke føler seg redd, men han som beseirer frykten».

Kitetur til Røros

Skrevet av: Johannes Høydal

Fredag 31. Januar legger 16 studenter i vei mot Røros, hensikten med turen var å få kitet. Nivået på de som var med varierte fra erfaren til nybegynner og av disse var det seks som deltok på nybegynnerkurs.

Overnattingen fant sted på Bergstudentenes hytte, Solskinshytta, som er en tidligere arbeidsbrakke fra gruvedriften. Her var det god stemning på kveldene og kort avstand til kitespotten.

Dagene bestod av å leke med drage hele dagen, med en kjapp lunsj inne på Sideshore's sine lokaler. Det ble mange timer med kite for de fleste og alle som var på kurs klarte å styre kiten i løpet av helgen. På kvelden vendte vi tilbake til hytta der det ble servert middag, etterfulgt av noen runder Mafia.

Alle som var med til Røros var veldig fornøyd med turen. Nivået passet for alle, både nybegynnere og erfarende hadde en veldig bra opplevelse, og alle er sultende på mer!

Turprogram våren 2014

26. Januar – Søndagstur i bymarka

Rolig søndagstur i bymarka med skileik og bålkos.

Turleder: Svend Erik

1. – 2. februar – kitetur/kitekurs

Kitetur med muligheter for kursing, trolig i området rundt Røros

Turledere: Erik og Johannes

8. - 9. februar – Hyttetur til Selbu

Hyttetur til Aarhørens hytte med skiturer i nærområdet.

Turleder: Eirik

22. – 23. februar – skredkurs

Skredkurs med erfaren instruktør.

Turleder: Marie

27. Feb – 2. mars – Fjellskitur, Meråker – Selbu

Fjellskitur i Skarvan og Roltdalen nasjonalpark, med sekk på ryggen og pulk hengende på slep. Starten går fra Meråker, Aarhønehytta er målet.

Turledere: Bjørn Kristian og Lars

8. – 9. mars – vintertur med snøhule

Rolig fjellskitur med fokus på hygge. Dersom snøforholdene tillater det vil det bli en overnatting i snøhule.

Turledere: Bjørn Kristian og Audun

15. – 16. mars – Topptur

Topptur til ubestemt topp, avhengig av vær, og føre.

Turledere: Ingrid og Ragnhild

22. – 23. mars – Snøhettatur

Vandrende Bjelkes klassiske tur til Dovrefjells majestet – Snøhetta.

Turledere: Eivind og Audun

29. – 30. mars – Topptur

Topptur til ubestemt top, avhenger av vind og føre.

Turleder: Halvor

5. – 6. april – Hundekjøring

Hundesledetur vil bli arrangert dersom arrangør er ledig

Turleder: Magnus

26. – 27. april – Topptur

Topptur til ubestemt topp, avhenger av vær og føre.

Turledere: Anders og Anders

10. – 11. mai – downhill i Åre?

Mulig downhillsykkeltur til Åre dersom forholdene tillater det.

Turledere: Even og Bjørnar

Ubestemt, dagstur – Måneskinnstur

Måneskinnstur i Bymarka eller Estenstadmarka med bålkos og måneskinn. Blir arrangert en dag det er fullmåne.

Turledere: Hanne Cecilie og Birgitte

Saker fra de tillitsvalgte

I dag er det lov til å bruke to kalkulatorer på eksamen: Citizen SR-270X (og college) og HP30S. HP30S er ikke lenger i produksjon. Stadig flere ønsker at de kan bruke en annen kalkulator på eksamen, spesielt fordi knappene på Citizen-kalkulatoren ikke fungerer spesielt godt. Men hva synes du, bør det være lov å bruke en annen kalkulator på eksamen? Si din mening om dette gjennom facebook-siden til IVT-studentrådet!

Ellers virker det som om eksamensperioden gikk redelig for seg for alle byggstudenter, vi har hvertfall ikke motatt noen klager.

Ta kontakt med oss hvis du har konstruktiv kritikk til ulike fag eller lignende!

Elise: elisemh@stud.ntnu.no eller Audun: audunlo@stud.ntnu.no

BEDRIFTSPRESENTASJONER VÅREN 2014

Februar

13.02.14 Norsk Forening for
Fjellsprenningsteknikk

Mars

04.03.14 SINTEF byggforsk
13.03.14 Vann- og avløpsetaten Oslo kommune
25.03.14 Hjellnes Consult
27.03.14 Yngres betongnettverk

Arve (5.) begynner å føle på stresset over at kjærestegarantien kanskje ikke gjelder han. Derfor er han fast innstilt på å finne en jente i løpet av de neste månedene. På Langåpent var Caroline (2.) den utkårede. De ble funnet tett oppslukt i hverandre men rave-maling overalt.

Under forrige uke er det mer som har skjedd enn det som har kommet frem i lyset. På et nachspeil ble gay chicken til gay elephant og snablene til Mak (1.) og Magnus (3.) endte opp med å kose litt.

Hitler hadde en S for lite, det burde ha vært SSS; sideflesk, skløtter og sauna. -Bendik (1.)

Visste du at den europeiske tamkatten med sine fem klør har en klo mer enn den amerikanske villkatten? Det vet hvertfall noen utvalgte norske statsborgere som ble uvisst meldt inn i katteklubben og fikk kattefakta på mobilen hvert 10 minutt. Dette skjedde tilfeldigvis da byggstudentene hadde tatt turen til Åre. STOPPKATT4322 hadde ikke sin funksjon og flere av offrene truet med å melde i fra til politiet.

Det ryktes at en bestemt person i Hovedstyret har blitt en kjendis i løpet av Åreturen. Vedkommende er kjent som 'Twerke-dronninga' og du ser henne i de mørke hjørnene på dansegulvet twerkende i vei. Bildebevis ser du nedenfor.

Johan (5.) og Elisa (1.) klinte til på hytteturen med AKT. Førsteklassingene viste frem ny sider av seg selv for de eldre byggkarene, noe som falt godt i smak.

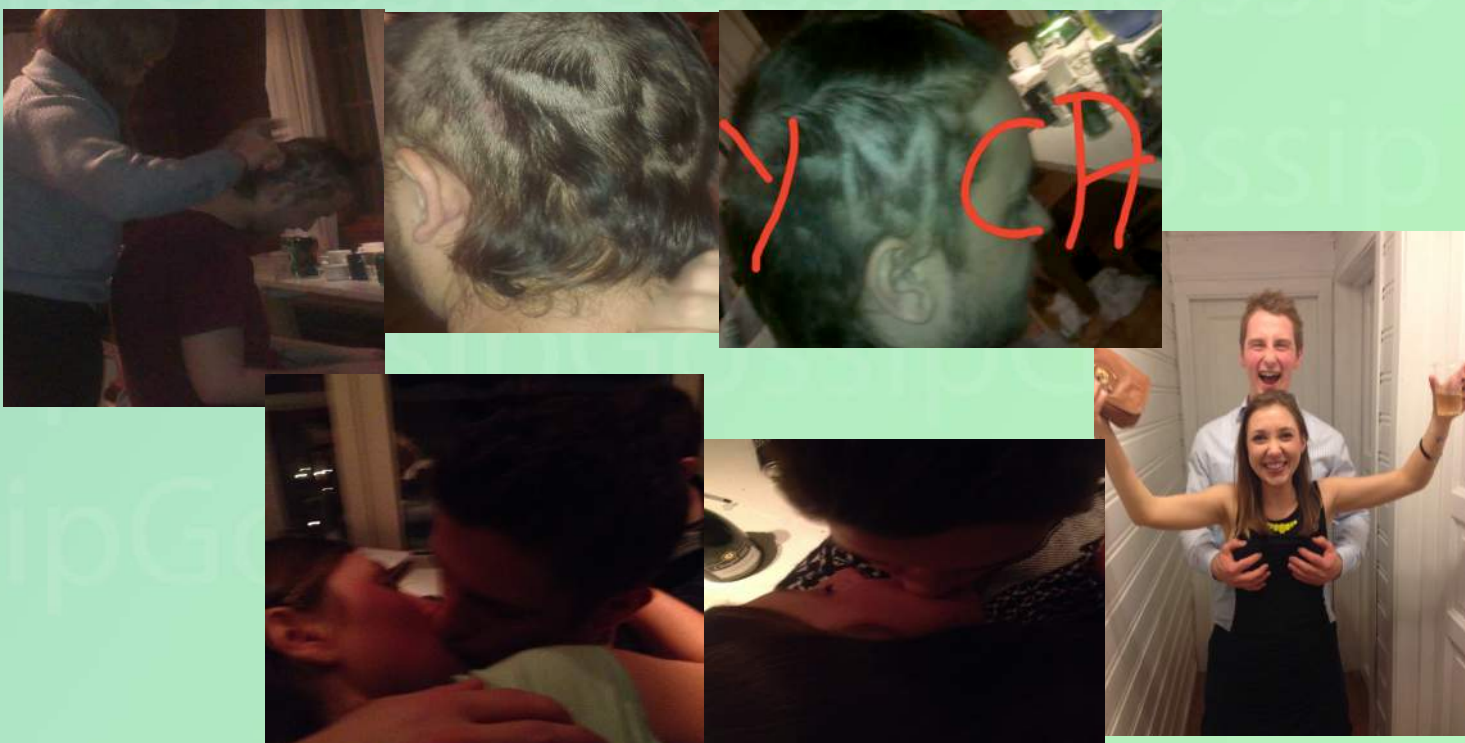
Selveste AKT-sjefen Eivind (3.) viste hvordan man sjarmere en jente på den nevnte hytteturen og Juni (1.) ble hans offer.

Det ble mye bekymring da Mak (1.) hadde vært innelåst på 20 minutter, og all kontakt man fikk fra ham var rare lyder. Da noen til slutt fikk dirket opp låsen viste det seg dog at det ikke var noen fare. Mak hadde bare gått seg bort i dusjkabinettet.

Arve (5.) valgte et offer på AKT sin hyttetur også, denne gangen var det Sofie (1.). Det ryktes at paret tilbragte natten sammen.

Fredrik (3.) nevnte sent på natten at han gjerne skulle fått klippet seg snart. Mirjam (5.) lot ikke sjansen gå fra seg og tok frem kjøkkensaksa. Da Fredrik neste morgen våknet opp med M klippet inn på sidene av hodet, og YOLO klippet inn i bakhodet, slo han fast at dette måtte være den beste idéen han noensinne hadde hatt!

Litt tidligere på kvelden, da Fredrik (3.) fortsatt hadde hår, viste han sin sjarm til Marie (1.).

Baksiden

